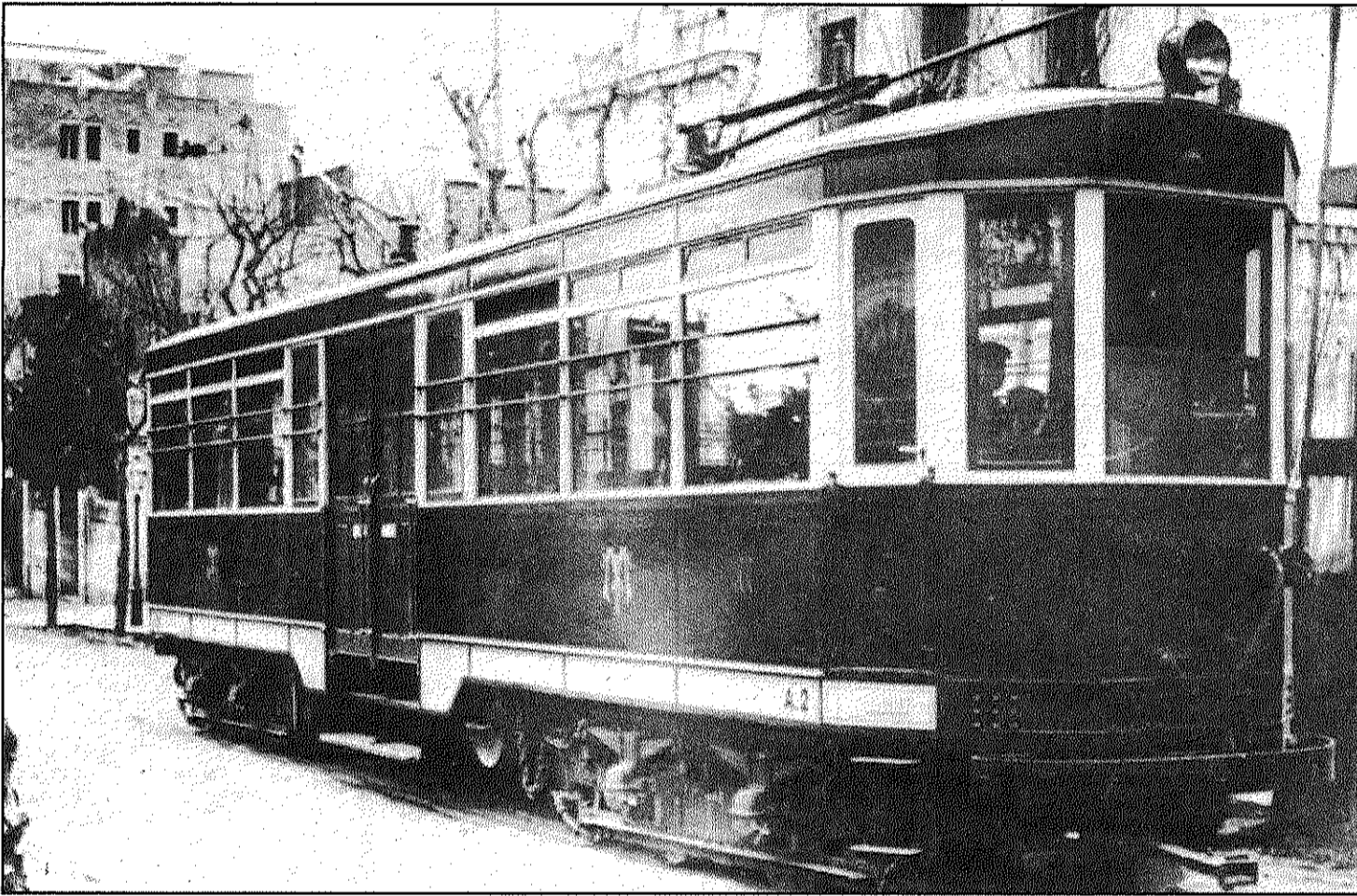


...FINS DIVENDRES!

EL RETRAT

La història és cíclica



Si Antoni Gaudí va morir per culpa d'un tramvia no seria estrany que la Sagrada Família morís per culpa de l'AVE (L'ADIBM)

JOSEP LLUÍS ERAS.

Sant Celoni

Diu la llegenda que un dia Pompeu Fabra caminava pels carrers de Barcelona al costat d'Antoni Gaudí tot alligant-lo sobre la importància de la llengua catalana i la necessitat de buscar els mots més genuïns, eliminar els barbarismes i castellanismes i consolidar la fixació gramatical. En plena conversa, i quan tots dos es disposaven a travessar un dels centrals carrers de la ciutat, Gaudí va baixar de la vorera just en el moment que venia un tramvia. Fabra, molt atent a la situació, el va agafar del braç mentre li cridava: "Oju!". Gaudí es va mirar de dalt a baix a Fabra i aquest va entendre que després del seu "uju" havia de canviar de tema de conversa.

L'anècdota no vol deixar en mala posició a Fabra. Ja se sap que el català és la llengua més difícil del món. Els anglesos escriuen "beautiful" i pronuncien "biutiful". Els francesos

escriuen "eau" i diuen "o". Però els catalans escrivim "quelscom" i diem "algu".

L'anècdota és el precedent de la fi d'Antoni Gaudí que, un 7 de juny de 1926, quan es disposava a travessar el carrer, un tramvia el va atropellar. A causa de l'accident, va morir el 10 de juny de 1926 a l'Hospital de la Santa Creu.

Tota la vida hem sentit dir que la història es repeteix. Diferents guerres s'han generat per situacions històriques similars i hi ha esdeveniments que es reproduïen periòdicament ja sigui per atzar o per voluntat escrita. Com la d'Azaña, que recordava que "una persona de mi conocimiento asegura que es una ley de la historia de España la necesidad de bombardear Barcelona cada cincuenta años. El sistema de Felipe V era injusto y duro, pero sólido y cómodo. Ha valido para dos siglos".

Això no vol dir que a principis del segle XXI el Tramvia torni a atropellar la reencarnació de Gaudí a la Gran Via de Barcelona. Però, després de la fixació de l'Estat i l'Ajuntament per fer

passar el Tren d'Alta Velocitat (TAV) per sota de la Sagrada Família, res no fa descartar que un fill d'aquells atrotinats tramvies de principis del segle XX pugui acabar amb la vida del principal fill arquitectònic de l'artista modernista.

Fa uns anys, el cap d'obres de la Sagrada Família, Ramon Espel, em va convidar amb un grup de periodistes a visitar el temple pocs dies abans no es retirés la bastida de la nau central, que fa més de 50 metres d'alçada. A més del privilegi de poder veure el sostre de la nau de prop, la visita reduïda va permetre que Espel expliqués algunes interioritats de l'obra.

Al temple hi treballen professionals picapedrers del Vallès i la Selva. Com que sovint ho han de fer a molta alçada, i com a mesura de prevenció, mensualment els que treballen a dalt baixen a fer feina a terra i viceversa. Treballar a les torres de la Sagrada Família fa que d'entrada els operaris vagin molt amb compte però, a mesura que passen els dies, van agafant seguretat i relaxen la

seva atenció. Per evitar accidents, doncs, s'optava per aquest sistema rotatiu. Si llavors ja em semblava encertat, ara penso si també l'apliquen les empreses que fan els túnels. Perquè potser, al principi, els treballadors poden establir molts mecanismes de seguretat davant possibles esfondraments però de mica en mica poden anar relaxant la seva atenció.

El més interessant, però, és que l'actual Sagrada Família quedaria com una Mona de Pasqua si no es fes la gran portalada que va dissenyar Gaudí. Tota de pedra, d'un pes monumental, que ha de descansar i acabar sobre l'illa de pisos de Núñez i Navarro que hi ha actualment a l'altre costat del carrer Mallorca i que d'aquí a uns anys s'han de tirar a terra per enllestir el temple.

Els enginyers i tècnics, alguns, i el govern de l'Estat i l'Ajuntament, asseguren que no hi ha cap perill. Com també van assegurar a les obres del metro al Carmel. Però, ostres, ves que no sigui veritat que la història és cíclica i es repeteix!

PER EMMARCAR

Periodisme

La veritable notícia de l'últim Ple de Palautordera no va ser el que s'hi va discutir ni l'estrena de la nova seu a Can Rahull. La veritable notícia va ser que en Lluís Ayats no va fer cap pregunta en acabar la sessió, quan l'alcalde cedeix la paraula als veïns. Ens sap greu perquè sempre fa la interpellació ajustada que no ens atrevim o sabem fer els periodistes i que ens acaba donant el titular bo. De debò, que l'hem trobat a faltar.

Obres

Al CAP d'Hostalric faran una nova porta automàtica que substituirà les actuals i que de ben segur millorarà l'estat de salut dels veïns. Fins ara, per entrar al centre s'havia de superar un llarg periple consistent a obrir fins a tres portes diferents. Vaja, que quan s'obria la primera porta tenies un constipat, quan aconseguies superar la segona ja era un grip i en passar la tercera havia evolucionat a pulmonia.

'Llingüística'

Vallgorguina està fent una bona campanya mediàtica per promoure la natalitat. L'impulsor és el regidor de Comunicació, de CiU, que la setmana passada ja va enviar una nota de premsa només en castellà. Aquesta setmana, la nota de premsa era bilingüe català-castellà signada per ell, Jorge Mas. A la tercera, la vençuda!

Tèxtil

A finals de setembre, algú va robar la senyera del nou màstil de la plaça de la Vila de Sant Celoni. Fonts molt ben informades ens han assegurat que dies enllà la va tornar a hissar al seu lloc. En aquest cas, va ser l'Ajuntament que la va retirar perquè l'autor/a hi havia cosit l'emblema dels vaixells pirates.